

[Ellsabeth Arnold]

I vore dage er det ikke nok at oprette grænsekontrol med kropsvisitering og pigtråd og gennemlysning af mapper. Det er også nødvendigt at afbryde telefonforbindelser, edb-terminalforbindelser osv. Efterhånden kan man flytte sin formue rundt omkring i verden, uden at den nogen sinde kommer gennem hænderne på én; så vi er midt i det åbne samfund, og det kan ikke nytte noget, at vi prøver at lade, som om vi kan kontrollere hver eneste 25-øre, der går over vore grænser.

Med disse forslag prøver man at begrænse ulemperne uden at svække på fordelene ved kapitalliberaliseringen. Der er andre lande, der har betydelig større problemer med det her, end vi har. Vi mister ikke vores mulighed for en generel indberetningspligt, men vi får selvfølgelig ikke mulighed for indberetningspligt fra de øvrige lande, hvilket ville have været klart at foretrække, selv om det nok havde været overordentlig bureaukratisk og svært at forestille sig gennemført i mindste detalje.

Derfor er det ikke lykken, det her – set ud fra et dansk skatteteknisk synspunkt eller fra et provenumæssigt synspunkt – men det er dog interessante forslag. Jeg ved ikke, om man ligefrem kan kalde dem elegante, men det er da interessant, at Kommissionen har indset, at det er nødvendigt, at man laver en vis minimumsbeskatning af de renteudbetalinger, der finder sted inden for Fællesskabet.

Der er imidlertid nogle uklare punkter, som jeg synes det kunne være interessant at få ministre til at interessere sig for ved viderebehandling af direktivforslagene.

Det står nævnt i teksten, at der ikke er noget i vejen for, at man kan indføre bilaterale aftaler med andre lande om en gensidig indberetningspligt. Jeg vil gerne spørge, om regeringen har forestillet sig, at der var enkelte lande, man ville indlede sådanne forhandlinger med, så man kunne få nogle aftaler med visse lande, hvor der ikke er bankhemmelighedsregler, som forhindrer et sådant tiltag.

Endvidere fremgår det ikke helt klart af teksten – det fremgår faktisk overhovedet ikke af teksten – hvordan refusionsordningen mellem landene skulle praktiseres. Det kunne det også være interessant at få lidt mere at vide om. Altså: Hvordan etableres overgangen fra opkrævningsland til skatteyderens hjemland?

Til sidst vil jeg gerne spørge, om man kunne tænke sig et dansk initiativ til at lave tilsvarende ordninger med tredjelande om fælles niveauer for rentekildeskat, f.eks. i forhold til de nordiske lande.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Baggrunden for den debat, vi har i dag, er jo den liberalisering af kapitalbevægelserne, som blev besluttet i juni sidste år.

Danmark er et åbent samfund, Danmark skal være et åbent samfund, og derfor er det for det danske samfund ubetinget en kolossal fordel, at der er frie kapitalbevægelser over landegrænsen. Derfor var det en god ting, og derfor var det rigtigt at iværksætte denne liberalisering af kapitalbevægelserne.

Når hr. Ivar Nørgaard i dag siger, at efter at liberaliseringsrusen har lagt sig, melder nu tømmermændene sig, så er det jo ikke i overensstemmelse med de historiske kendsgerninger omkring denne her sag, for de faktiske omstændigheder var jo, at allerede i forbindelse med vedtagelsen af EF-direktivet om liberalisering af kapitalbevægelserne sidste år i juni måned fik Kommissionen pålagt at fremsætte forslag til at begrænse det, der kaldes skatteuddragelse i forbindelse med kapitalafkast. Sigtet var, at Ministerrådet skulle træffe en enstemmig beslutning inden udgangen af juni 1989. Det var altså allerede dengang, det blev besluttet. Det er ikke noget, som er kommet op, efter at det, som hr. Ivar Nørgaard kalder liberaliseringsrusen, har lagt sig.

Kommissionen har så i februar fremlagt direktivforslag om dels en fælles kildeskat for renter, dels styrkelse af den gensidige bistand mellem de nationale skattemyndigheder. Økonomiministeren vil redegøre nærmere for de mulige kapitalmarkedsvirkninger af den rentekildeskat, der er foreslået, og den EF-politiske sammenhæng i relation til skabelsen af EF's indre marked, så jeg vil begrænse mit indlæg til de skattemæssige aspekter af forslagene.

Forslaget om en rentekildeskat går ud på, at EF-lande skal opkræve en kildeskat på mindst 15 pct. af renter, når renteskyldneren er hjemmehørende i en medlemsstat. Der foreslås fra denne generelle regel en række undtagelser. Fra et dansk synspunkt er den vigtigste undtagelse fra rentekildeskatten, at automatisk indberetning til skattemyndighederne kan træde i